
BIEDRZEŃCOWY (8) *ai*

biedrzeńcowy (7), **biedrzeńcow** (1) *FalZioł* (7:1).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; prawdopodobnie pierwsze e jasne (tak Cn: biedrzeniec).

sg m I biedrzeńcowym (1). ◊ f N biedrzeńcow(a) (5). ◊ G biedrzeńcow(e)j (1). ◊ n N biedrzeńcowo (1) FalZioł.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. biodrowy, biedrzny.

*Przymiotnik od „biedrzeniec” ‘roślina’; z biedrzeńca zrobiony, do biedrzeńca należący (8) : Proch s korzenia tego ziela s prochem biedrzeńcowym zmiesznać *FalZioł* I 113b; Biedrzeńczowa wodka kamień łamie w Lędzwiach y w miechierzu *FalZioł* II 4a; Korzeuie [!] Biedrzeńczowo na proch starte á zbiałem winem natłzczo pite/ bronie od wśzelkiego iadu *FalZioł* V 72v, +5a, II 4a, 7d, 14b, 21d.*

KN